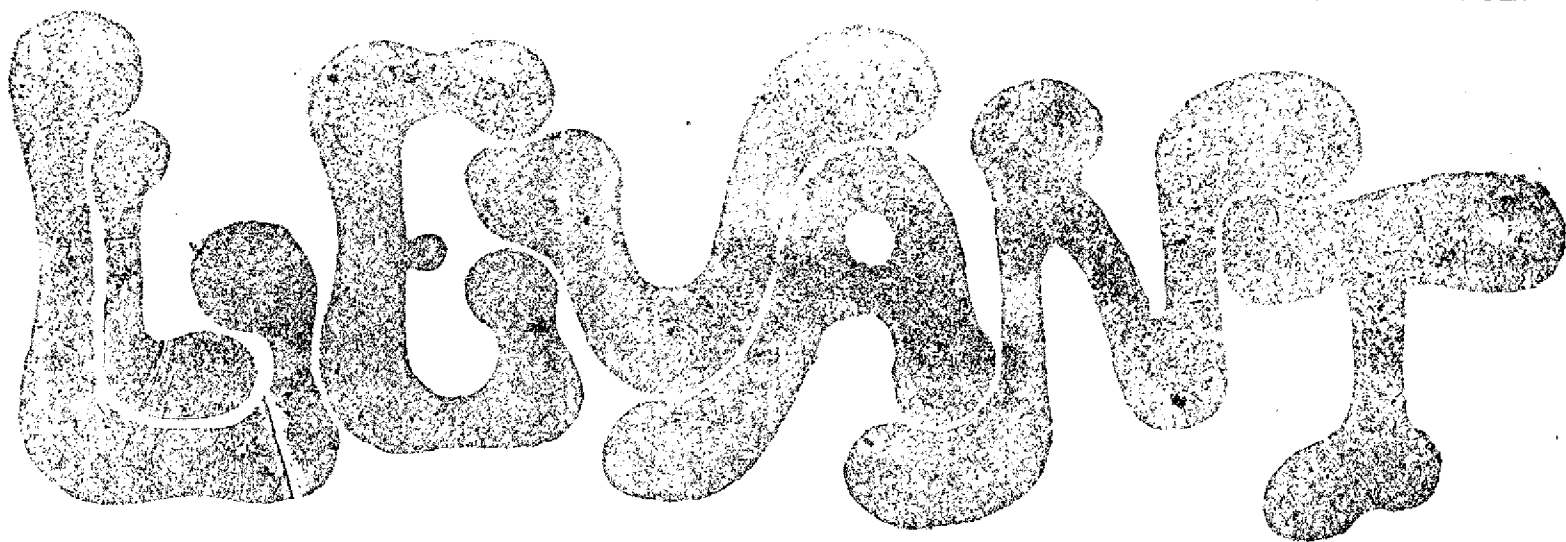

PREUS

Any	Un trimestre	...	1'30
A For.	Any	...	7'00
A l'extranger	Id.	...	10'00

Número solt: 10 els.

Redacció i administració
Quatre Cantons, 3
(ARTA) Mallorca

SETMANARI CATOLIC MALLORQUI

El feixisme italià

III

LA ITÀLIA DE 1924

La Itàlia que vaig contemplar en mars darrer semblava una altra Itàlia. Per fora i per dintre; en ço que es veu amb els ulls de la cara i en ço que es veu amb els ulls de l'esperit, la transformació era completa. Era millor, molt millor, no sols que la Itàlia de 1920 sinó també que la Itàlia d'abans de la guerra.

En els països meridionals d'Europa és cosa habitual la indisciplina, el desmanec. El ja «pot anar» sembla la divisa nacional del migjorn.

Avui, Itàlia sembla que hagi pujat alguns graus cap al Nord. En els serveis urbans i en els serveis d'Estat, l'ordre, la disciplina el fer be, son remarcables. Els carrers son nets; els trens van a l'hora, i els funcionaris, àdhuc els més modestos tenen modors i s'esmercen a servir el públic.

L'acció del poder públic que abans no veiem enlloc, ara la sentim present a tota hora: per tot arreu sentiu que us envolta, que us protegeix i que us vigila talment com si fossiu a Anglaterra o a Alemanya.

La burgesia carregada d'impostos duríssims està contenta. Vos fa present que paga molt, molt, però vos ho diu amb un cert orgull, com si volgués assenyalarvos que, en la millora d'Itàlia, el seu sacrifici econòmic hi té una part primordial, en l'íntim de la seva consciència recorda el temps en que s'ho veia tot perdut i troba que ha fet un bon negoci amb ço que, malgrat els impostos més durs, ara li resta i ho pot gastar o conservar amb tranquil·litat.

Dintre la massa obrera una bona part— que no es la majoria però que representa un nucli importantíssim—s'ha incorporat

obertament al feixisme. La majoria enquadra en les organitzacions socialistes, esdevingués prudents i quasi conservadores pensa que els temps no son favorables per a la realització d'uns somnis que encara no ha abandonat, però reconeix que no ho passa del tot malament en aquesta travessia pel desert, en la qual, almenys, no ha de correr les aventures en les quals, a cada moment, hi comprometia el jornal, qu'es el pa de cada dia, i tot sovint hi posava en perill la pell.

I, en el conjunt de la nació, per damunt de les divisions de classe i influent fortament en totes elles, una alenada de patriotisme afirmatiu, un fort orgull de rasa ha transformat el poble italià.

Ja no es renega de la guerra, sinó que se l'exalta com la gesta més gloriosa de la moderna Itàlia, que l'ha feta digna de relligar la seva història i la seva tradició amb la de la Roma Imperial.

En els pobles encara més que en els individus, el recort d'una ascendència gloriosa pot ésser una gran força, tant d'impuls com de resistència, tant per avançar com per no retrocedir. Mussolini ha sabut crear a Itàlia l'obsessió de l'ascendència romana. Abans d'ell tota l'ascendència de la nova Itàlia s'aturava an els dies de Rissorgimento: Garibaldi i Cavour eren els herois nacionals, els noms i les estàtues dels quals es trobaven en els carrers i places de totes les ciutats d'Itàlia. La Itàlia medieval i del Renaixement portava als homes de la Itàlia una el record odiat de l'esmicolament de la nació i de les dominacions estrangeres. I a donar el salt des de Victor Manuel a Trajà, desde

Garibaldi als Escipions, des de Cavors als Gracos, no s'hi havien atrevit els homes de la nova Itàlia. Ho provaren els nacionalistes i no en feu cas ningú; ho intentà D'Annunzio i sols ho prengueren seriosament els «arditi». Ho ha volgut Mussolini i avui l'obsessió romana, l'orgull de l'ascendència romana el senten tots els italians, àdhuc els pagesos i les criatures.

De la victòria, de la gran victòria italiana—la més gran, la més heròica de totes les victòries nacionals de la gran guerra internacional: així els italians ho creuen ara com un dogma—no n'ha obtingut Itàlia tot allò que mereixia per culpa dels governs d'abans i per culpa dels comunistes; però el balanç és consirable, tanmateix. I més, molt més que al ó guanyat en territoris, val el que Itàlia ha guanyat en prestigi: avui Itàlia es compta com a gran potència entre les grans potències; a vi, la veu d'Itàlia és escoltada i tinguda en compte en totes les deliberacions internacionals, i ai, del que avui ofengués o menys considerés Itàlia! Recordeu Grècia, recordeu Corfú.

I, sobre tot, Itàlia ha guanyat l'esdevenidor: l'esdevenidor un esdevenidor pròxim, assegura la realització—pacífica si es possible, heròica si la falta—dels més orgullosos somnis nacionals: l'Adriàtic un llac italià; el Mediterrani sota la influència, no exclusiva però sí hegemònica d'Itàlia, com la seva posició geogràfica reclamà; a Orient, l'herència grega a l'Àsia Menor i l'acort amb els Soviets en el Mar Negre obren grandioses perspectives a l'expansió econòmica i racial del poble italià.

A l'Àfrica del Sud, els nuclis italians estenen-se i enfortint-se, arribant a ésser els més forts i els més actius, ja que no els més nombrosos, obrint a la indústria italiana els formidables mercats consumidors de països cridats a prodigiosos desenrotllaments.

La marina italiana passetjant els seus vaixells i la seva bandera per tots els mars, instrument i símbol a l'hora de l'expansió

mundial d'Itàlia.

I el més interessant d'aquest moment d'entusiasme patriòtic que ara viu Itàlia és que'l poble italià, per assolir els seus ideals per a realitzar les seves il·lusions no fia en la sort ni en el miracle sinó en el propi esforç, estant disposat a ferlo en la mesura que faci falta.

Una de les coses més fortes de l'obra de Mussolini, de l'acció espiritual del feixisme, fou la de donar al poble italià la clara visió de que sols el propi esforç podia curar les ferides de la guerra i guanyar la pau. Quant hom pensa el mal que han fet a França el temps en que tot ho esperà del que pogués venir-los d'Alemanya, hom veu el bé que Mussolini ha fet a Itàlia, en donar-li, amb la visió d'una realitat dolorosa, la decisió estimulante i sana de salvar-la i dominar-la amb el propi esforç.

Per un esforç en el qual tenen tanta part els obrers com els patrons, la indústria italiana ha repres una embranzida formidable: prou ho saben els nostres industrials que arreu troben tancats els mercats d'exportació per la competència victoriosa de les manufactures italianes. Itàlia es avui un dels països d'Europa que produeix a millor preu. L'acció del feixisme, donant una disciplina als obrers entusiasme i optimisme als patrons i adoptant una política econòmica que converteix l'Estat en un coadjuvant i no en un perturbador de la producció, ha contribuït fortament a aquest resultat: han cessat les intervencions antieconòmiques inspirades en el recel, en l'enveja o, en la «populaxeria», i des del govern se segueix una política inspirada en el bon sentit de creure que la prosperitat dels negocis privats es base essencial de la prosperitat de la riquesa pública.

Amb una assenyada reforma de l'administració s'ha fet més simple i més eficaç l'acció burocràtica. En els serveis judicial i consular la reforma ha sigut es-

pecialment afortunada.

El pressupost d'Estat, que es es saldava amb sis mil·lions de déficit, s'acosta a l'equilibri: sembla segur que aquest any el déficit haurà sigut totalment extirpat. Per aconseguir-lo, ultra l'augment de l'impost i la supressió del frau, s'han hagut de fer doloroses economies, obtingudes, principalment, amb les supressions de personal. En els ferrocarrils solament, s'acosten a cent mil els obres i empleats acomiadats. En l'exèrcit, en totes categories de l'exèrcit, la poda ha sigut considerable.

La moneda italiana ha trobat una estabilitat remarcable. Aturada la inflació, s'ha evitat curosament una política deflacionista exagerada que en augmentar el valor de la lira, hauria provocat una crisi industrial i amb ella el problema dels sense treball. Avui la moneda italiana, desvaloritzada fins a un punt que fa suportable càrrega financiera, té una estabilitat de valor que facilita la normalitat de les transaccions comercials i redueix els marges de garantia que s'han de prendre, encarat la producció, quan la moneda té un valor obcequant.

En política exterior, el gest de Corfú consagrà el prestigi exterior d'Itàlia. L'acort amb Iugoeslavia li ha suprimit les preocupacions de l'Adriàtic. L'acord amb Rússia li ha obert grans perspectives a l'Orient.

El balanç d'un any i mig de govern feixista--l'analtzarem un altre dia--és per a enorgullir qualsevol govern.

Els mateixos enemics de Mussolini els que més n'han patit del triomf feixista--parlo de Nitti i de Don Sturzo--fan justícia a l'obra del feixisme en la manera més eloquent que pot fer justícia un enemic: reclamant-ne una part.--La política econòmica del feixisme--em deia Nitti--qué és més que la meua política econòmica? Miren les seves disposicions i trobareu que estan tretes dels meus projectes.--L'obra del govern feixista--em deia D. Sturzo--en el que té de bo, de nacional, no és més que la continuació de l'obra del partit popular: forém els populars els que primer plantàrem cara a les audàcies socialistes; sense l'acció dels populars, Itàlia ha-

uria caigut en l'anarquia l'any 19, l'any 20, quan el feixisme no tenia cap força.--Quin major elogi podria desitjar Mussolini dels seus major enemics?

En aquells dies que jo era a Itàlia, la campanya electoral apassionava tots els italians. Ningú no dubtava del triomf tot d'una de les candidatures feixistes, però la sagacitat del triomf no restava interès a la campanya: ben al contrari, l'estímul negatiu de votar contra algú era substituït pel sentiment afirmatiu de consagrar, amb el vot, l'adhesió a una obra feta i la confiança a una obra a fer. Movia principalment el cos electoral italià el desig d'expressar un agraïment i una confiança al home que educava i dirigia el moviment feixista, a l'home que sapia d'un passat que ningú s'atreveix a defensar i que ha portat Itàlia a una situació que la immensa majoria dels italians miren amb orgull i consideren com obra pròpia.

El dia que el Rei d'Itàlia va prendre possessió de l'Imme es celebraren, en totes les ciutats d'Itàlia, festes cíviques per a commemorar la incorporació a la pàtria italiana de la tan disputada ciutat de l'Adriàtic, a l'enxif de la qual Mussolini volgué donar el significat d'un símbol definitiu de la victòria. Aquell dia vaig anar en automòbil, de Roma fins a Pisa, travessant un gran nombre de ciutats italianes. L'atzar volgué que en moltes de elles coincidís el meu pas amb els actes públics de la commemoració: finimada i per tot arreu l'entusiasme popular presentava un aspecte solemni, quasi religiós, d'una epopeia nacional. A Siena vaig trobar la processó cívica congregada a la plaça de la Senyoria, aquella plaça maravillosa que evoca, com cap altra, la vida i les grandeses de les Ciutats Estats d'Itàlia als començos del Renaixement. Al fons de la plaça davant el palau famós, hi havia el seguit amb innumerable banderes: banderes de ciutats i viles, banderes d'exèrcit i d'escudres feixistes, banderes de corporacions i de confraries. La multitud vinguda de tots els pobles del voltant, omplia la plaça immensa i vibrava d'entusiasme en escoltar els discursos patriòtics que es pronunciaven desde el gran finestral del Palau de la Senyoria.

Aquell dia, evocant el recort de la Itàlia que havia vist en setembre de 1920, vaig poderla amidar, la salvadora transformació que s'avia operat en la consciència nacional italiana.

F. CAMBO.

UN QUENTU PER ATLOTS GRANS

Encara que ja son grans, vos vuy contar, fiys meus, que una vegada heu havia un pare d'allò més bó que tenia tres fiys: En Juanet, n'Andrevet, i en Toniet. Com era d'allò més bó, les va dir: --Ja heu sabeu fiys meus, que jo no puc sufrir renou, que me posa nervios i m'apuna. Vultros, com qu'heu sabeu, sempre m'heu cregut, i fins per xerrar, heu fets baixet, baixet, per no fer-me mal de cap. Molt bé; ara jo vuy donar-vos un premi; digaume, que vultros? En Juanet que era el més gran, va dir: --Jo voldria un tambó.

N'Andrevet, que era es mitjàns, va dir: --Jo vuy una trompeta.

N'Antoniet, que era el més petit, digué: --Jo vuy una roncadora. --Una roncadora, ja sabeu que's una cosa de fusta amb una rodeta de dents i un cadellat que donant voltes fa més renou que una cigala en es cor de s'estiu, demunt un pi al fi des migdia.

Son pare, com era tant bó, va pensar: --Be, jo no les vuy privar de jugar, no més vuy que no facin renou; demà les compraré ses juguetes.

I va comprar pes mato et un tambó, pes mitjàns una trompeta i pes petit una roncadora, i a s'hora de dinar, abans de s'escudella, va donar ses juguetes a cada un i les va dir: --Aquí teniu ses juguetes només vos suplic una cosa, i és que no fassiu renou.

Cada nin la va estojar dins es seu calaix i tothom se va posar a dinar tranquilament.

En haguert acabat de dinar a quell pare tant ló, se va asseure a un balancí per fer una llecadeta, mentres els fiys se'n anaven a cercar ses juguetes.

El primer reneó de son pare va ésser la senyal de l'orquestra. Es gran a la dieta, es petit a l'esqueria i el mitjàns a deyant, varen comensar una gran serenata amb so tambó, sa trompeta i sa roncadora, i vos dic que ni el «Parsifal».

Aquell bon pare se va des-

pertar amb un gran susto, pensant que la casa s'esfondrava, i encarrantse amb sos fiys, els va fer un sermó de lo més llarg, recomenant-los que fessen lo que volguessen amb aquelles juguetes però no fessen renou.

--Pore, mau pare-- digué el més gran-- que'n faré jo des tambó si no puc tocar el *rata plan?*

--Mau pare-- digué es segon-- de que'm servirà sa corneta si no puc fer *tetereret*.

--Mau pare-- digué es petit-- de que'm servirà sa roncadora si no puc fer *garrarac garrarac*.

Aquell dia se va acabar la tranquil·litat an aquella casa. Son pare se desesperava pensant com havien tornats tant esvalotats es fiys, i no sabent que havia de fer per posarhi remey se va morir de pena, i mort i tot, diven que encara ruava es front quant sentia es *rataplan* des tambó, el *tetereret* de sa trompeta i es *garrarac garrarac* de sa roncadora.

--Peró mau pare i aixó és un quentu pels atlots petits i vultros ja som grans. No mos ha agradat gens.

--Com que jo no vull morir de pena ni de mal de cap, he pensat tirar pel balcó es tambó sa trompeta i sa roncadora.

--Peró si no'n tenim d'aixó, mau pare.

--Vuy dir-vos que segons quins cines, teatres i novel·les hu son com una espècie de tambós, trompetes i roncadores que desperten ses passions que fan molt de renou i no deixen dormir; i son unes males juguetes que jo no sé que puguin servir per res bó.

Idó, tiram-los pel balcó.

J. R.

Festes de Sant Salvador

La celebració d'una manera tant animada, de les simpàtiques festes dedicades a la nostra patrona de St. Salvador ha causat una bona impressió al nostre públic, per lo inesperada.

En efecte, l'exbat'e D. Francesc Ferrer amb miraments tant delicats com incomprensibles i poc meditats, no volgué preparar cap acte de la festa major fins an el punt de trobarnos vuit dies abans d'ella sense que l'obra hagués tenguda ni una sola reunió. Aixó feu, que sols no s'anunciás amb anticipació sinó quel públic desesperencat anava escampant per tot que enguany no havien de fer res.

L'entrada del nou batle D. Miquel Morcy, conegut per la seva activitat incansable feu neixre ja l'esperansa de que se fería colque cosa i hei ha que regoneixer que amb els pocs dies de que disposá i les dificultats de que se presentaren per, imprevisió del passat prepará una festa lo més lluida possible que engará a tot el poble i n'ha demostrada satisfacció.

Se feren imprimir uns programes que se repertiren amb profusió, i feren que dels pobles veïnals encare acudís gent a pesar de que se notas l'afluencia dels demés anys.

Tots els actes han resultat bé,

El dissapte havien d'arribar els caparrots i no pogueren obtenir-los se dugueren dos gigants que foren més novetat perque no s'en havien dits mai aquí.

La revella fou bastant animada. Mestre Antoni Espinosa (a) Correo se lluí com la pirotecnia, de manera que feya anys que no havia presentat un tan vistós programa. Se veu que progressa. Amenisá l'acte la Banda Filarmónica Massanet a la qual s'atributaren bastants d'elogis per lo ajustadeta que tocá.

El dia de la festa se digné un Ofici molt solemne. Fou el celebrant el Rt. Sr. Rector D. Juan Rubí. L'Orfeo Serafic cantá amb molt d'ajust la Missa a tres veus d'homo del Mestre Perossi i ocupá la càtedra del Esperit Sant el Rt. P. Vicens Caralt de la Missió. L'Iglesia estava plena.

En la Casa Consistorial després del Ofici se serví un escopulen refresco.

Les corregudes ordinàries en lloc de ferse en el Cos i a l'hora tan interpecniva dels demés anys, se feren davant l'Estació del Ferrocarril i a les quatre del capvespre. Se corrien els Pollastres i demés joyes de costum.

A les 6 després de cantades Vespres i Completes se començá el Ball de la Cisterna amb ses xeremies; no se si fou l'impressió del canvi de lloc, (Se feu voltant la cisterna de trera en lloc

de la de davant aont se feia sempre) al cronista li semblá que no anava tant animat com els demés anys. La Banda tocá unes pessas an el Terradet i tot seguit se feu l'acompanyada cap al camp de Foot-Ball que s'havia improvisat. La premura en que se prepará feu impossible la venguda dels teams de que se parlava i jugaren dos de la localitat.

El vespre en la plassa del Conquistador hei hagué concert musical tocant la Banda citada lo més escullit del seu repertori; al mateix temps s'armá un ball de pages ben vitenc que durá fins a altes hores de la nit.

La segona feste fou mes animada que la primera. El mati se celebrará solemne Ofici en l'Oratori de N.ª Pna. del Salvador, que fou celebrat pel Catedratic de Seminari Rt. D. Llorens Lliteras Pvre. assistit del Vicari del Molinar de Palma Rt. D. Pere Amorós i del subdiaca D. Juan Femenies tots tres artanencs. Predicá el panegiric el Rt. P. caralt i el mateix Orfeo cantá també la Missa.

El decapvespre a les 4 demunt la Plassa de Constitució hei rompé a tocá la Banda mentres un multitud de bixiclistes feien voltes provant de culir cistes de les que hei havia enfilades davant la Caixa Rural i a devora el trespolet. Acabat aquest acte comensaren les carreres d'automovils. S'en presentaren set en els que hei anaven colles d'infans i gentils senyoretas. Tanbé hei havia cistes a la Plassa del Conquistador i en el carrer de R. Blanes; amb la cuilida de les cistes hei hagué alguns abusos i el públic quedá decepcionat, no prenguent el gust que esperava.

Y immediatament davant l'Estació del Ferrocarril hei hagué les carreras de resistencia.

Les primeres foren les del Campeonato de bixiclistes d'Artá S'en presentaren quatre. Se feien quatre voltes per el carrer de Palma, Rafel Blanes Toni Blanes i Estació. Va guanyar el Campeonato en Juan Fuster (a) Guixo. N'Antoni Jaumi barber sempre li aná jnst devora, però caigué dues vegades i se quedá retrassat. Guanyá el segon premi. El tercer el guanya en Fava.

En les de forasters, se presentaren just dos Serverins En Paciencia i un cusí seu, Gonyant el primert.

En les pedestres se donaven dues voltes al itinerari dit i guanya el primer premi En Manuel Serra.

Despres s'en feu una de bixiclistes gonyant el qui arribás derrer. Se donava per premi una camara d'aire que regalava En Toni Escrivá. Guanya En Biel Rey.

El vespre a les 10 i mitja amb molta animació se feu una «Revela Final» amollant el mateix foquista, hermosos focs artificials i tocant la Banda escullides pessas de son repertori. La festa acabá devés les dotze en que'l public

s'expregí, satisfet i elogiant la Comisió que se desteixiná per quedar lluida i heu conegut.

Als elogis que'l poble els ha tributats hei elegim de part nostra l'enhorabona més coral i per molts anys.

Divenres de la setmana passada, dia 8, devers les 3 del capvespre morí a Calarratjada el benivolgut amic i paisà nostre, En Toni Massot.

Era un jove molt simpatic i ademés molt aficcionat al estudi. Aprofitava les hores dedicades pel descans de son treball a l'estudi. El seu bon caracte i son bon tractament que tenia entre la gent, li feu guanyar la simpatia dels joves d'Artá; per aixó l'arribar la notícia de la seva mort ha omplit de sentiment la nostra vila al reconeixer tan sensible pèrdua.

Feia algun temps que havia anat a Francia amb l'idea de aprende el frances i poder dedicar més temps al estudi; però al cap d'algun temps se posá malalt, haguent de tornar. I avui ens causa el més expressiu sentiment l'haver de donar la notícia de la seva mort i pregam als nostros lectors principalment als de la nostra vila que regoneixen tant sensible pèrdua d'un fill tant bon d'ados d'Artá, que li dediquin una oracio. Rebin els seus pares, desde les columnes del LEVANT, l'expressió del nostre més sentit condol.

RELLIGIOSES

PARROQUIA

Divenres dia 15 an aquesta Iglesia se celebrará l'acostumada festa de l'Assunció de Maria; el mati hei haurá Tercia i Ofici major en el que predicará D. Juan Ginart, Vicari d'aquesta localitat.

Diumenge hei haurá Ofici de dominica a intenció de devota persona.

CONVENT

Diumenge se celebrará la festa dedicada a Sta. Clara. El mati hei haurá la Comunió dels Tercicis i a l'hora de costum Ofici amb sermó.

DE CA NOSTRA

METEOROLOGIA

No podem dir enguany qu'el temps haja exagerada la fortó. Está clar que calor no'n falta. Com es natural, durant aquest mes; però és ben soporlable. Si els dies forts no augmenten més haurem passat un estiu moderat.

AGRICOLAS.

La cuilida de les metles se fa ben envant. N'hi ha hagudes bastantes i per alegir tenen molt bon preu. Actualment s'en vénen a 50 i més pts; així es que son pocs els qui esperin augment i cas tothom se determina a vendre-les. Enguany per aquest caire hauran entrats molts de diners dins la nostra vila. Per altra part també pinta benet l'anyada d'oliva. Hei ha lloçs qui es un maná; a altres no tant, però per tot hey ha que fer.

MORTS.

Dissapte passat devers les tres del capvespre entregá l'anima a Deu l'amo Antoni Malindro de Son Pantinador després d'haver rebuts els Sis. Sagraments. li feren l'acompanyada el diumenge a les 4 i tant aquesta com an els funerals hei assistit molta gent. Acompanyam aixa familia amb el seniment.

COMBREGAR.

Dimars demati combregá madó Tirrosa de Sa Sorteta. Deu li ajudi per la part que mes convenga.

MILLORA

S'están escotant les quatre cantonades de la plaza veyo o de la Constitució amb l'idea de donar més lloc als transeunts, principalment an els autos que tenien molt mal voltaria. Sembla que será una obra ben profitosa.

PREGO.

S'en feu un dimecres prohibint l'anar a pellucar metles a un tros que no sia seu sens permís del propietari.

BENVENGUT.

Hem tengut l'honor de saludar amics D. Miquel i D. Jusep Sureda Blanes Doctor en medicina el primer i en Ciencies el segon els quals han venguts a passar uns dies amb sa familia.

Se desitja vendre

Una fábrica de fideus i demés pastes per sopa, moguda amb bístia.

Tant se vendria la máquina tota sola com amb la casa.

Ynformes; Carré de Son Servera n.27 Artá

RAF

MALLORQUINA

Follet de gran utilitat. El Servirem a tothom qui el demani a 0.75 pts. exemplar 7.50 pts. dotzena

CANSONETES

MENORQUINES

Es un aplec de cansonetes populars recollides per n'Andreu Ferrer a Menorca. Van ben classificades i amb profusió de notes — És un volum de 199 planes.

Preu 2.50 pts.

RONDAYES DE MENORCA

Precedides d'un estudi de les particularitats dialectals del menorquí. Amb sa lectura s'hi poden passar algunes

vetlades benalegres.

Un volum de 229=XXIX planes pts.

RONDAYES

MALLORQUINES

d'en Jordi des Recó. — N'hi ha vuit toms publicats i tots les trobareu en la nostra llibreria a 2 pts. tom.

LA CUINA

MALLORQUINA

Llibre del Coc i de la cuinera. — Indispensable a totes les famílies de bon gust. Se ven també aquí. Llibreria escolar i religiosa Artá.

Periódicos i Revistes

A qualsevol interressi una de les següents revistes s'hi pot subscriure en aquesta llibreria.

TRESOR DELS AVIS

Revista folklorica balear—Preu 3 pts any

D'ACÍ I D'ALLÀ

Surt mensualment a Barcelona. Molts de gravats i treballs científic i literaris. Preu 1.25 pts. cada mes.

REVISTA D'AGRICULTURA

Surt cada 15 dies, a 1 pts cada mes

ECONOMIA I FINANCES

Surt quinzenal a 1 pts al mes.

Les servirem a qui les demani

EL CONSULTOR

DE LOS BORDADOS

Edició econòmica: 9 pts. any. Edició de luxe: 15 pts. any.

L'ALMUDAINA

Miam de Palma. 2 pts mensuals.

LA VEU DE CATALUNYA

Preu: 2.50 cada mes.

LA VANGUARDIA

de Barcelona: 7.50 pts. trimestre.

BATXILLERS

S'han publicats uns *Apuntes de Geografia General i de Europa* que contesten al programa d'aquesta assignatura en l'Institut de Palma. Sols valen dues pts. Son de molta utilitat al estudiants

SERVICIO DE CARRUAJES

DE

BARTOLOMÉ FLAQUER

(A) MANGOL

A todas las llegadas del Ferrocarril hay coche que parte directo para Capdepera y Calarratjada de estos puntos sale otro para todas las salidas de tren.

Hay también coches disponibles para las Cuevas y viajes extraordinarios.

AGENCIA DE TRANSPORTES

Se sirven encargos para Palma y Estaciones intermedias.

PLASETA DE MARCHAND

PAL-LAS

Únic diccionari espanyol enciclopèdic manual il·lustrat en cinc idiomes: espanyol, francès, anglès, alemany, italià. Edició 1924.

Preu 12 pts.

EL ABOGADO POPULAR

Set magnífics toms enquadernats. Se servirà tota l'obra d'un cop i pot pagar-se a plasses mensuals de 10 pts.

Preu 125 pts. (Sense el port)

ENCICLOPEDIA ESPASA

El millor diccionari del món. Conté: cent milions de paraules, deu mil biografies i un millió de ressenyes bibliogràfiques.

Se pot adquirir a plasses en la nostra llibreria.

Ensaimades i panets

En lloc se troben millors que a la

PANADERIA Victoria

ES FORN NOU

Miquel Roca Castell

A sa botiga heu trobareu sempre pans, panets, galletes, bescuits, rollets, i tota casta de pastisseria.

TAMBE SE SERVEIX A DOMICILI

Netedat, prontitut i economia

DESPAIG

Carrer de Palma 3 bis. ARTA

GRANDES ALMACENES

San José

DE

Vda. Ignacio Figuerola

HOY, COMO NADIE

detalla en precios, esta casa, todas las

GRANDES NOVEDADES

Unicos almacenes que tienen en grandes existencias

TODO LO QUE SE REQUIERE PARA

VESTIR Y CALZAR

y que venden más barato que nadie

Teléfono 217 Precio fijo

ESTA CASA NO TIENE SUCURSALES

ALMACENES MATONS

DE

RAFAEL FELIU BLANES

CALLE DE JAIME II n.º 39 al 49

Palma de Mallorca

SASTRERIA PARA SEÑORA Y CABALLERO
ARTICULOS Y NOVEDADES PARA VESTIR
DE TODAS CLASES

La Fonda Randa, de Esteva

Carré de Palma, 48—ARTA

SES OBERTA FA POC. TOT ES NOU I LLAMPANT. SERVICI ES MERADISSIM

prontitut

SEGUREDAT I ECONOMIA

¿Voleu estar ben servits?

EN JAUME PICO

(A) ROTCHET

te una Agencia entre Artá i Palma i hoi va cada dia.

Serveix amb prontitut i seguredat tot classe d'encàrregs.

Direcció a Palma: Marina 38 An es costat des Centro Farmacèutic. Artá Palma n.º 3

Si voleu menjar bo i llegítim

Oli d'oliva

dirigiu-vos a

D. JOSEP PINA

Quatre Cantons, 8-ARTA

Te olis de primer i segona classes a preus acomodats.

Serveix barrals de 16 litres a domicili.

VENTES EN GROS I AL DETALL

Disponible